

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angst

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angst", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angst*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698092788224/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angst

som Opgave, dog ikke i Bevægelsen fra oven ned efter, men fra neden op efter.

Aristoteles har som bekjendt brugt Benævnelsen *πρωτη φιλοσοφια* og derved betegnet nærmest det Metaphysiske, skjøndt han tillige optog en Deel af hvad der efter vore Begreber hørte ind under Theologien. Dette er aldeles i sin Orden, at i Hedenskabet Theologien maatte behandles der; det er den samme Mangel paa uendelig Gjennemreflekterethed, som gjorde, at Theatret i Hedenskabet havde Realitet som en Art Gudstjeneste. Vil man nu abstrahere fra denne Tvetydighed, saa kunde man beholde Benævnelsen og ved *πρωτη φιλοσοφια** forstaae den videnskabelige Totalitet, man kunde kalde den ethiske, hvis Væsen er Immanentsen, eller græsk talt, Erindringen, og ved *secunda philosophia* forstaae den, hvis Væsen er Transcendentsen eller Gjentagelsen**.

Begrebet Synd hører da egentlig ikke hjemme i nogen Videnskab, kun den anden Ethik kan behandle dens Aabenbarelse, ikke dens Tilblivelse. Vil nogen anden Videnskab afhandle den, da forvirres Begrebet. Saaledes, for at rykke vort Forehavende nærmere, hvis Psychologien vilde gøre det.

Hvad Psychologien skal have med at gøre maa være et Hvilende, der forbliver i bevæget Rolighed, ikke er Uroligt, der bestandigt enten producerer sig selv eller reprimeres. Men det Blivende, det, hvorfra Synden bestandig vorder, ikke med Nødvendighed; thi en Vorden med Nødvendighed er en Tilstand, som f. Ex. Platon's hele Historie er en Tilstand, men med Frihed, dette Blivende, den disponerende Forudsætning, Sydens reale Mulighed, det er en Gjenstand for Psychologi's Interesse. Det, der kan beskæftige Psychologien og hvormed den kan beskæftige sig, er, hvorledes Synden kan blive til, ikke at den bliver til. Den kan i sin psykologiske Interesse bringe det saavidt, at det er som var Synden der, men det Næste, at den er der, er

* Se herom og mindede om dette aristoteliske Navn i Faveur af sin Distinction mellem negativ og positiv Philosophie. Ved negativ Philosophie forstod han Logiken, det var klart nok, derimod var det mig mindre klart, hvad han egentlig forstod ved positiv, uden forsaavidt det blev urtvivlsomt, at positiv Philosophie var den, han selv vilde leve-re. Dog det er ikke gjort at gaae videre med herpaa, da jeg intet har at holde mig til uden min egen Opfattelse.

** Dette har Constantin Constantius mindet om ved at antyde, at Immanentsen strander paa «Interesse». Først med dette Begreb kommer egentlig Virkeligheden tilvæ-